ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatelky **N. P.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2004, č. j. 55 Az 155/2004 - 24,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2004, č. j. 55 Az 155/2004 - 24, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2004, č. j. 55 Az 155/2004 - 24, byl zamítnut návrh stěžovatelky ze dne 7. 10. 2004 na ustanovení zástupce s odůvodněním, že stěžovatelka na výzvu soudu nedoložila, zda jsou u ní dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení právního zástupce.

Stěžovatelka v kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě vyjádřila s napadeným usnesením nesouhlas, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon a ona kvůli špatné znalosti českého jazyka neměla možnost prostudovat tyto změny. Proto žádala, aby usnesení krajského soudu bylo zrušeno a byl jí ustanoven právní zástupce.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnila stěžovatelka v kasační stížnosti a shledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž musel přihlédnout z úřední povinnosti.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem. V dané věci stěžovatelka není zastoupena advokátem a sama rovněž nemá právnické vzdělání, ale povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila přezkoumání napadeného rozhodnutí. Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti účastníka o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, zda účastník právo na ustanovení zástupce má nebo nikoliv.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 věta prvá zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) může předseda senátu navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Ze znění citovaného ustanovení tedy vyplývá, že o ustanovení zástupce může být rozhodováno pouze na návrh účastníka. V daném případě sice stěžovatelka požádala v žalobě o ustanovení obhájce, avšak o tomto návrhu rozhodl Krajský soud v Brně ze dne 27. 8. 2004, č. j. 55 Az 155/2004 - 17. Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, kterou se domáhala, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a ustanovil právního zástupce. To znamená, že se nejednalo o návrh na ustanovení advokáta, jak si to nesprávně vyložil krajský soud, ale o požadavek, aby bylo vyhověno jejímu návrhu obsaženému v žalobě. Proto nebyly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o zamítnutí návrhu, neboť tomu bránila překážka věci rozhodnuté.

Protože z důvodů výše uvedených důvodů bylo řízení zatíženo vadou, která měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. napadené usnesení zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s § 109 odst. 1 citovaného zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu